

Пролетарі всіх країн, єднайтесь!

За більшовицькі надри

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому
Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечникова

№ 21 (260) П'ятниця, 9 вересня 1949 р.

Ціна 20 к.

Організовано проведені звіти і вибори комсомольських органів!

Новий учебний рік комсомольська організація університету розпочинає з відповідальної кампанії — проведення звітів і виборів комсомольських органів. Ця кампанія буде проходити з 9 вересня по 2 жовтня. Вона вимагає старанної підготовки, від якої набагато залежатиме успіх нашої роботи.

Звітні доповіді секретарів комсомольських організацій повинні дати партійний аналіз проведеної роботи. Звітно-виборні збори необхідно провести на високому ідейному і організаційному рівні. Вони повинні на основі більшовицької критики і самокритики викрити всі недоліки в роботі комсомольської організації, накреслити шляхи до швидшого впровадження їх, до нового піднесення учебової і політико-виховної роботи.

Обов'язок кожного комсомольця і в першу чергу комсомольського активіста — взяти найактивнішу участь в роботі звітно-виборних зборів. Кожен член комсомольської організації повинен заздалегідь добре продумати те, що він має сказати на зборах і зі всією серйозністю поставитися до виборів комсогрів груп, членів факультетських бюро і комітету комсомольської організації. Не можна допустити повторення помилок, які були під час проведення звітно-виборної кампанії минулого року і які привели до того, що організаційний

період (перевибори, довибори і т. п.) продовжувався майже на протязі усього року. Так, наприклад, були переобрани комсогр IV курсу українського відділу філологічного факультету т. Міщенко, член факультетського бюро хімічного факультету тов. Колкер-Рудой та інші як такі, що не справились з дорученою їм роботою. Проводились довибори і комітету ЛКСМУ.

До виборів необхідно пійти серйозно і обдумано, вишуваючи до складу комсомольських органів країщих комсомольців — передовиків навчання і активістів громадсько-політичної роботи.

Тільки в такому разі ми зможемо виконати завдання, поставлені перед комсомольською організацією XI з'їздом ВЛКСМ і XVI з'їздом КП(б)У.

Необхідно з перших же днів занять залишити студентів перших курсів до активної громадської діяльності, виявивши найбільш ініціативних і енергійних товаришів і висунути їх до складу комсомольського активу.

Проведення звітно-виборної кампанії повинно поєднуватись з розгортанням поточної повсякденної роботи. Звіти і вибори комсомольських органів повинні сприяти підвищенню активності комсомольських мас і посиленню ролі комсомольської організації в справі комуністичного виховання молоді.

На честь величного всенародного свята

Трудящі Радянської України готуються гідно зустріти знаменну історичну дату — десятиріччя з дня возз'єднання українського народу в єдиній Українській Радянській соціалістичній державі. Робітники, колгоспники, інженерно-технічні і наукові працівники, інтелігенція і діячі радянської культури та мистецтва — всі охоплені великим трудовим піднесенням. Новими трудовими поєднаннями післявоєнної сталінської п'ятирічки, новими досягненнями в галузі науки і культури ознаменують вони це всенародне свято, яке відзначатиметься 30 жовтня.

На честь знаменної дати в Одесі 17 вересня на стадіоні «Харчовик» буде проведено день пісні і танцю. Колектив нашого університету візьме діяльну участь у проведенні цього свята.

Для участі у загальноміському величезному зведеному хорі всі факультети виставлять своїх співців. Так, наприклад, філологічний факультет виділить 400 чол., юридичний — 300, історичний — 250, біологічний — 200 і т. д. Крім цього колектив університету виділить 35 танцюристів.

Для підготовки до свята пісні і танцю факультети виділили відповідальних осіб, які вже одержали тексти пісень для розучування. Зведеній хор виконуватиме 5 пісень: «Гімн Радянського Союзу», «Пісню про Сталіна», «Гімн демократичної молоді», «Ой, хмелю мій, хмело» і «Голубочок». На факультетах визначені дні огляду готовності до свята. Загальноміські репетиції зведеного хору будуть проведені 12, 14 і 16 вересня на стадіоні «Харчовик».

Студ. бібл.

ШИРОКІ ШЛЯХИ РАДЯНСЬКОЇ МОЛОДІ

Доцент П. Л. ІВАНЧЕНКО,
ректор університету

дачі. Вони читають лекції, ведуть наукову роботу.

В нашому університеті є дев'ять факультетів: історичний, філологічний, юридичний, економічний, біологічний, фізико-математичний, хімічний, геолого-ґрунтознавчий та географічний. Під керівництвом досвідчених вчених студенти університету оволодівають висотами радянської науки.

Велике, незмірне щастя працювати на користь Батьківщині і народові, іти разом з усім радянським народом в комуністичне майбутнє. Наш університет після Великої Жовтневої соціалістичної революції перевірився в могутній центр виховання кадрів радянської інтелігенції. За роки радянської влади з його стін вийшли тисячі спеціалістів. Їх зараз можна зустріти в усіх кутках нашої неосяжної Батьківщини. Вони плодотворно працюють в школах, інститутах, науково-дослідних установах, в заводських лабораторіях.

В самому університеті працює зараз більше 90 колишніх його вихованців. Є серед них і професори, і доценти, і викла-

хіміками. Але для цього треба багато працювати над книжкою, наполегливо вивчати основи наук. Кожен студент, починаючи з першого року навчання, повинен прагнути до поглиблення своїх знань, брати активну участь в роботі студентських наукових гуртків, в громадській роботі. Лише тоді можна досягнути успіхів.

Ми сподіваємося, що юнаки і дівчата, які в цьому році прийшли до нашого університету, глибоко усвідомлять свої завдання, по-справжньому візьмуться за учубу і з честю виправдають високе звання радянського студента. Вчиться так, як вимагає Батьківщина, як вимагають наша більшовицька партія і великий Сталін, бути передовиком в навчанні і в громадській роботі — ось що повинно стати гаслом кожного першокурсника.

Сталінська Конституція забезпечила радянській молоді велике право — право на освіту. Радянський уряд створив студентам прекрасні умови для учби. Наш обов'язок — високими показниками в учбі і дисципліні відповісти на піклування партії і уряду.

Невідкладні завдання університетської парторганізації

I. M. ФРОЛОВ,
секретар партбюро університету

не спромоглося по-справжньому розгорнути більшовицьку критику і самокритику. Так, наприклад, при обговоренні роботи кафедри психології, яка допустила помилки космополітичного характеру, партбюро в своєму рішенні не зробило глибокого аналізу роботи кафедри, не дало їй належної політичної оцінки.

В галузі агітаційно-пропагандистської роботи теж були допущені недоліки. Не було організовано планової лекційної пропаганди серед студентства, існували формалізм і сезонність в проведенні політичної агітації, не узагальнювався позитивний досвід в пропагандистській і агітаційній роботі. Партбюро мало контролювало роботу політшкол і гуртків по вивчення історії ВКП(б), в результаті чого політшколи не пройшли наміченої програми. Керівництво політшколами було доручено студентам, які з своїми завданнями не справились.

Чимало недоліків було в учбовій і науковій роботі. Партбюро не цікавилося в достатній мірі постановкою учбово-наукової роботи, не приділяло належної уваги роботі кафедр. В наслідок цього в науковій тематиці мали місце неактуальні теми. Була допущена навіть публікація шкідливої праці проф. Розенталя. Партбюро мало займалося питаннями роботи аспірантури, слабко реагувало на недостатній зв'язок наукових працівників університету з промисловістю і сільським господарством.

Всі перелічені недоліки не повинні надалі мати місця в нашій роботі. Іх потрібно не гайно ліквідувати. Це — бойове завдання всіх комуністів університету. Шоб в новому навчальному році домогтися нових успіхів, необхідно повести бо-

ротьбу за дальнє покращання учбової і громадсько-політичної роботи в університеті, всю роботу проводити на основі розгорнутої більшовицької критики і самокритики.

Щоб підняти рівень агітаційно-пропагандистської роботи, треба покінчити з безконтрольністю в справі вивчення марксистсько-ленінської теорії, ліквідувати недоліки в лекційній пропаганді, підвищити якість агітаційної роботи, ширше використовувати засоби наочної агітації.

Завдання комуністів — вести рішучу і нещадну боротьбу з усікими проявами буржуазного націоналізму, космополітизму, піазування перед культурою буржуазного Заходу.

З метою покращання учбової і наукової роботи, необхідно негайно усунути недоліки в галузі керівництва аспірантурою, а також роботою кафедр, зокрема кафедр суспільних наук, звернути особливу увагу на зв'язок наукової роботи з виробництвом, підпорядкувавши наукову тематику інтересам соціалістичного будівництва.

Одним із важливих завдань парторганізації університету є надання ділової допомоги комсомольській організації, покращання керівництва нею. В новому учбовому році необхідно також поліпшити культурно-масову, спортивну роботу, активізувати діяльність студентського клубу і університетської преси. До участі в художній самодіяльності треба залучити значно більшу кількість студентів, ніж торік.

Партійна організація нашого університету — міцний і дружний колектив. Немає сумніву, що комуністи в силі справитися з тими відповідальними завданнями, які перед ними стоять, в силі викорінити існуючі недоліки. Треба тільки з більшовицькою наполегливістю та зусиллями за цю справу.

ПЕРШІ ДНІ ЗАНЯТЬ

У ГЕОГРАФІВ

Весело і шумно в коридорі географічного факультету. Задовго до дзвоника зібралися студенти старших курсів. Радісна зустріч старих друзів, мінне потискування рук, привітання і теплі побажання успіхів у новому навчальному році. Наперед розповідають друзі один одному про літню виробничу практику, відпочинок, про свої плани на майбутнє.

Серед студентів II і III курсів помітне хвилювання: треба вибирати фуркацію. Вони оточили старшокурсників і закидають їх питаннями про спеціальністі. Студент V курсу Зубавленко розказує про гідрологічну фуркацію. Уважно слухає Гертруда Бакай про те, що наша Батьківщина володіє величезними водними ресурсами. Роль води в народному господарстві і в житті людини надзвичайно велика. Радянські люди будують нові водні магістралі. Величні завдання стоять перед гідрологами. В недалекому майбутньому — будівництво каналу Волга—Дон, проблема повороту сибірських рік в Аральське море. Все це — почесна праця на користь народові. І Гертруда твердо вирішує стати гідрологом.

Марина Черкесова хитається у виборі між метеорологічною і економгеографічною фуркаціями. Але ось їй розповідають про почесне завдання радянського метеоролога — навчитись керувати погодою. Це особливо потрібно в країні, де природа перебудовується за сталінським планом. На острові Діксон, в бухті Тіксі, у Якутську, в пісках Середньої Азії, на льодовиках Паміру — у всіх кутючках Радянського Союзу радянські метеорологи вивають капризи погоди, щоб їх перемогти.

Яке привабливе і почесне завдання! Сумніви зникають: Марина буде метеорологом.

Привітно зустрічають старшокурсники своїх нових товаришів — першокурсників. Не

боязко, а впевнено входять першокурсники в аудиторії — вони почивають себе в рідній сім'ї.

Перша лекція по спеціальності — географія рослин. Жваво і захоплююче говорить про значення ботаніки і географії рослин доцент Шапошников.

Де б не працював географ, де б він не був — скрізь неминуче зіткнеться він з рослинністю. І майбутні географи уважно слухають новий для них предмет. У них попереду п'ять років навчання в університеті. Багато цікавих наук вивчатимуть вони, поки стануть досвідченими спеціалістами. З цією метою прийшли вони до університету і з першого дня взялися за роботу.

У МАТЕМАТИКІВ

До математиків-першокурсників на першу годину занять прийшов декан фізико-математичного факультету доцент Сьора. Він поздоровив нових студентів з початком учбового року в університеті, розповів про обов'язки студента, про традиції нашого вузу. Для ведення організаційної роботи на курсі було призначено двох старост груп.

Друга година занять — математичний аналіз. Доцент Мірак'ян відзначає спочатку відмінність вищої математики від математики середньої, вчить, як треба буде працювати, щоб вивчити складні фізико-математичні дисципліни, знайомить із своїм предметом. Лекція захоплює студентів. Вони уважно слухають, вникають у зміст того, про що розповідає викладач, і складна математична дисципліна здається ім не таюючи важкою. Важко тільки спочатку уявити весь обсяг того, що доведеться вивчати з цього предмету, а також з інших предметів, але вони люблять обрану ними спеціальність, захоплються науковою і сповнено бажання вчитись так, щоб виправдати високе звання студента університету.

У ФІЛОЛОГІВ

Студенти філологічного факультету прийшли в університет святково одягненими. У всіх піднесений настрій.

На другому курсі українського відділу перша лекція з української діалектології. Це нова дисципліна, яка викликає багато цікавості. Другокурсники чули від своїх старших товаришів про діалектологічні експедиції, які щороку організовуються кафедрою українського мовознавства. Взяти участь в цих експедиціях — мрія кожного другокурсника. Але для цього спочатку треба оволодіти основами діалектології, навчитись методіці збирання діалектних матеріалів. Тому з таким нетерпінням чекають студенти приходу викладача.

Раптом в аудиторії настаєтиша. Доцент Москаленко вітає студентів з початком нового навчального року і розпочинає лекцію. Він розказує про предмет діалектології, про велике завдання, які стоять перед нею, дає характеристику понять «діалект», «говір», «наріччя», говорить, які діалекти є в українській мові, окреслює їх територіальні кордони...

Другокурсники слухають з величезною увагою. Вони старанно конспектиують, щоб не пропустити жодної думки лектора.

Ось скраю сидить кандидат партії студент Збандут. Він зосереджено чухлився над своїм конспектом. Швидко бігає олівець, на папері виростають рівні рядки.

Уважно слухають лекцію і дбайливо конспектиують комсомольці Грінчак і Чеховський. Ретельно роблять записи в своїх зошитах комсомолки Платкіна, Коробко та інші.

Під час перерви студенти захоплено діляться своїми враженнями. Лекція викликала у них чималий інтерес і гаряче бажання наполегливо вивчати цікаву науку — діалектологію.

В. ВІКТОРОВ.

ПИСЬМЕННИК-ГУМАНІСТ

(До 180-річчя з дня народження І. П. Котляревського)

Сьогодні минає 180 років з дня народження І. П. Котляревського — першого письменника нової української літератури, автора невмирущої «Енеїди» та «Наталки Полтавки».

Більше 150 років живе славновісна «Енеїда», рівно 130 років лунає зі сцени театру чарівний, хвилюючий голос простої селянської дівчини-біднячки Наталки. В 1936 році її щиро аплодувала столиця Радянської держави — Москва.

З глибокою пошаною згадує ім'я І. П. Котляревського український радянський народ. Геніальний співець трудящих Т. Г. Шевченко у рік смерті Котляревського пророкував йому невмирущу славу і називав його кобзарем, словоєвіком, батьком.

Будеш, батьку, панувати
Поки живуть люди;
Поки сонце з неба сяє,
Тебе не забудуть!

Син дрібного урядовця, Котляревський з дитинства був міцно звязаний з трудящими. Він слухав чарівні мелодії українських пісень, заслуховувався казками, сам співав і розповідав їх. Він злагував перевагу «мужичної колючої правди» перед правдою панською, «на всі боки гнучою». Котляревський побачив у простій селянській душі, прикритій простою сірячиною, прекрасні якості трудящеї людини: чесність, працьовитість, велику моральну чистоту. Симпатії письменника на боці трудівника, на боці простої людини — Наталки, Петра, Миколи.

Котляревський не спромігся показати ні гострої класової боротьби, ні соціальних прагнень трудящих мас, проте він засуджував численних «п'яков людейських», пеклом карав панів за те, що вони ...людям льготи не давали. І ставили їх за скотів.

Він нещадно викривав вади сучасного йому суспільства: підлабузництво, хабарництво, лицемірство, людську підлість.

Сатиричну «Полтавську муху», у випуску якої брав участь Котляревський, Шевченко назвав «справжньою бджолою», що жалила «пошлість или низькість людську».

Котляревський підтримував дружні стосунки з «багатма визначними діячами російської культури, які, з свого боку, поуважали Котляревського — письменника і людину передусім. Міцною була дружба Котляревського з декабристом М. М. Новиковим, яка, безперечно, позитивно позначилася на світогляді письменника.

В час небезпеки для Російської держави — вторгнення Наполеона — Котляревський зробив посильний внесок у справу боротьби з іноземними загарбниками, сформувавши козацький полк.

Письменник-патріот закликав «умерти на полі, як герой», якщо цього вимагають інтереси батьківщини. Сам автор «Енеїди» в час війни з Туреччиною «отличил себя неустрошимістю и храбростю». Він прославляє героїзм, що є наслідком великої любові до рідного краю:

Любов к отчизні де геройть,
Там сила враже не устоїть,
Там грудь сильніша од гармат...

Класики української літератури високо цінили творчість Котляревського. Іван Франко писав: «...как в Эненде, так і в драмах Котляревский вносит и новое: безупречно чистый, народный и богатый язык, искреннюю любовь к родине и особенно к ее рабочему, слишком часто унижаемому и оскорблению населению». Саме цим і нині є близьким і дорожим для нас ім'я письменника-гуманіста І. П. Котляревського, який ще не виступив проти основ суспільного ладу, однаке засуджував його вади і виявив глибоку любов до свого народу, до рідного краю.

К. ДАНИЛКО.

СТУДЕНТИ НА КАНІКУЛАХ

ВІД СОЧІ ДО БАТУМІ*

(РОЗПОВІДЬ УЧАСНИКА ТУРИСТСЬКОЇ ЕКСКУРСІЇ)

Пізно увечері ми добралися до Краснополянської туристської бази, а вранці з групою туристів вийшли в похід на льодовик Псеашхо. Група повністю складалась із студентів, на кожному кроці почувалась сила молодості. Недарма групу назвали комсомольсько-молодіжною.

Довгим ланцюгом, один за одним, йде туристський загін через багаті сади колгоспу «Едазі» і поблизу рудника кровельного шиферного сланцю. За рудником стежка круто повертає вправо, і ми поринаємо у прохолоду дубово-грабового лісу.

Навколо надзвичайна тиша. Ми йдемо байдово, з цікавістю роздивляючись по сторонах. З великою увагою слідкуємо за зміною одних деревних форм іншими. На висоті 1200 метрів дубовий ліс починає здавати свої позиції каштану, який в свою чергу на висоті 1300 метрів вистиняється буком. Під буком буйні зарослі папоротника. На висоті 1400 метрів бук відступає перед смереками, вічнозеленими деревами, які мають біля

реня 3—4 охвati. Ще 350 метрів підйому, найдільш важкого, і ми досягаємо вершини. Чудовий вид винахіджує труди туриста. Яке роздяля для аматора природи! В усіх сторонах відкривається велична картина гір. Справа — списоподібна Агєста і шаблевидна Аібга, зліва — похмурий двоголовий Чугуш і Ачишхо, прямо — трапецевидна Ассара в більших хмарах, немов наречена у весільному вінчанні. А під ногами розкішна м'яка зелень лугу, вишита, немов килим, фарбами казкових кольорів. Дівчата у захопленні збирало величезні букети. Вони поспішно зривають квіти і тут же кидають їх, щоб зірвати інші, ще кращі.

Висота 2010 метрів. Перевал. Ми на водорозділі. Бачимо, як одні струмки збігають в басейн Мзимти, інші — в басейн Кубані. На шляху несподівано стає нещирока, але стрімка річка Холодна. Вода річки прозора і світлозелена. Швидко піднімається висота, і відповідно зростає висота водяного підйому. Пропливши під мостом, відповідно зростає висота водяного підйому. Пропливши під мостом, відповідно зростає висота водяного підйому.

Висота 2010 метрів. Перевал. Ми на водорозділі. Бачимо, як одні струмки збігають в басейн Мзимти, інші — в басейн Кубані. На шляху несподівано стає нещирока, але стрімка річка Холодна. Вода річки прозора і світлозелена. Швидко піднімається висота водяного підйому. Пропливши під мостом, відповідно зростає висота водяного підйому. Пропливши під мостом, відповідно зростає висота водяного підйому.

Легення, яке ні на хвилину не відчуває. Ми бачили, як вільну і непокірну Мзимту людина одягає в бетон і примушує рухати турбіни 1-ої Сочинської гідроелектростанції. Адлер розміщений в гирлі Мзимти, на прибережній рівнині. Це — житниця сочинських курортів.

Слава залишається огляdatи Адлер, а потім Гагри, а ми з Пасею в той же день відправляємося до Сухумі.

В морі розкішної тропічної зелені потопає Сухумі. Всюди пальми, магнолії, евкаліпти, юкки і вічно цвітучі троянди. На кожному кроці видно роботи по озелененню вулиць. В недалекому майбутньому Сухумі стане містом-парком.

У краєзнавчому музеї знайомимося з історією виникнення столиці Абхазії, з природними багатствами і економікою республіки. Великий інтерес являють ботанічний сад і мавпичий питомник.

Ранком 26 липня виїжджаємо поїздом до Батумі. Перетинаємо всю Колхіду. У багатьох при згадці про Колхіду виникають картини «проклятої болотної країни». Але це давно відійшло в минуле. Радянська людина на змінила обличчя Колхіди, і тепер її сміливо можна назвати золотою країною. По обидва боки залізничного поїзда тягнуться поля кукурудзи, плантації чаю і тунга, фруктові сади і посадки евкаліпта.

Сподіваємося, що в майбутньому багато студентів нашого факультету (та інших факультетів) наслідують наш приклад і